

antropologów, a nie w gestii polityków. Pytaniem otwartym jest to czy wiek, starość dyskryminuje. Dyskryminują nas cechy fizyczne: tusza, uroda, ułomności, stan zdrowia, no i zatem starość. Przed przejawami tej dyskryminacji chronią nas np. uchwały ONZ: międzynarodowy dzień seniora (1 października), czy Międzynarodowy Rok Seniora, obchody Dnia Zdrowia (7 kwietnia), którego hasło brzmiało „Dodajmy zdrowie do lat”. Powstał *RUCH AKTYWNEGO STARZENIA SIĘ*, działający na całym świecie. Światowa Organizacja Zdrowia podkreśla wymóg uznania ludzi starych za pełnowartościowych członków społeczeństwa, proponuje włączanie osób starszych w życie społeczne. Wielu starszych nauczycieli, profesorów cieszy się autorytetem i ma bogactwo wiedzy. Kiedyś przed laty polemizowałem z redaktorem Andrzejem Politowiczem, który pisał, że

emerytom bliżej jest do apteki, niż do biblioteki. Sądzę, że jego racje co do mojej osoby zaczęły się sprawdzać ok. 75 roku życia. Później utrata sił i zdrowia kierowały mnie często do apteki. Obecnie swą przydatność widzę w służeniu swym doświadczeniem w promocji ludzi młodych, na dorobku naukowym. Cieszy mnie też stanowisko seniora Instytutu Antropologii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, ale i to, że macierzysta Uczelnia - Uniwersytet Zielonogórski też o mnie pamięta. Sądzę jednak, że sytuacja ludzi starych wymaga kształcenia specjalistów w geriatrici - lekarzy, pielęgniarek, fizykoterapeutów, wychowania fizycznego, socjologów, psychologów i pedagogów. Sądzę, że Uniwersytet Zielonogórski takie możliwości posiada i zapewne wkracza on w taką, społecznie użyteczną, działalność.

ZBIORY MUZYCZNE I ELEKTRONICZNE W BIBLIOTECE UNIWERSYTECKIEJ

Patrycja Antonik

Marek Kamiński

Biblioteka Uniwersytecka

Czytelnia Multimediów i Zbiorów Muzycznych jest częścią Działu Zbiorów Specjalnych Biblioteki Uniwersytetu Zielonogórskiego i powszechnie jest określana mianem Mediateki. Została ona stworzona w 2013 r i mieści się na pierwszym piętrze nowego gmachu Biblioteki UZ przy al. Wojska Polskiego 71. Czytelnia powstała w odpowiedzi na coraz większe zainteresowanie czytelników zbiorami elektronicznymi i audiowizualnymi. W zasób Mediateki weszły zbiory dawnej Biblioteki Muzycznej, która mieściła się przy Instytucie Muzyki, elektroniczne dokumenty z Czytelni Ogólnej Biblioteki Nauk Humanistycznych i Społecznych, zespół płyt do nauki języków obcych z Biblioteki Neofilologicznej oraz inne kolekcje.

zakupiono pierwsze zbiory dla Biblioteki. Promotorami jej powstania byli: ówczesny dyrektor Biblioteki Głównej WSP, dr hab. Franciszek Pilarczyk oraz pracownicy Zakładu: Szymon Kawalla, Janina Fyk i Irena Marciniak. Pierwszym pracownikiem biblioteki została Grażyna Borowczak.

Biblioteka wraz z Instytutem Muzyki kilkakrotnie zmieniała swoją siedzibę. Początkowo mieściła się na placu Słowiańskim, w latach dziewięćdziesiątych została przeniesiona na ul. Ogrodową do gmachu DS „U Lecha”, potem na ul. Energetyków (budynek A-22, obecnie mieści się tam Katedra Zdrowia Publicznego). Biblioteka obsługiwała głównie studentów i pracowników Instytutu Muzyki, stąd częste zmiany siedziby, które były następstwem licznych przeprowadzek Instytutu. W 2010 r. rozdzielono Instytut od Biblioteki - Instytut znalazł swoją siedzibę przy ul. prof. Z. Szafrana, Biblioteka Muzyczna została przeniesiona do budynku przy al. Wojska Polskiego 69. Od tego momentu Biblioteka zaczęła służyć również studentom spoza Wydziału Artystycznego.

Podobną funkcję pełni obecnie Czytelnia Multimediów i Zbiorów Muzycznych - służy studentom i pracownikom wszystkich wydziałów Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz mieszkańcom miasta.

Biblioteka posiada obecnie 17 000 egzemplarzy nut, ponad 11 000 dokumentów dźwiękowych, ćwierć tysiąca

**Biblioteka posiada obecnie 17 000 egzemplarzy nut,
ponad 11 000 dokumentów dźwiękowych,
ćwierć tysiąca kaset VHS i płyt DVD
oraz 5 000 zbiorów elektronicznych**

Czytelnia w największej swojej części jest kontynuacją Biblioteki Muzyki, pokrótce przedstawmy jej historię.

Historia Biblioteki Muzyki jest ściśle związana z dziejami Instytutu Muzyki, który powstał w 1971 r. początkowo jako Zakład Wychowania Muzycznego. Już dwa lata później

kaset VHS i płyt DVD oraz 5 000 zbiorów elektronicznych.

Największą część zbiorów stanowią nuty. Mediateka oferuje miłośnikom muzyki zbiory głównie na początkowym i średnim poziomie nauki. Szczególnie bogata jest europej-

ska muzyka XVIII i XIX wieku oraz muzyka polska ubiegłego stulecia. Najstarsze druki zagraniczne pochodzą z lat 90. XVIII wieku (*Quartett op. 60/J. Brahms. - Berlin, 1875; Silhoutten op. 8/A. Dvorak. - Leipzig, 1880*), natomiast polskie wydawnictwa z początku XX wieku (*Bogarodzica - Poznań, 1911; Na gody/E. Poniecki - Poznań, 1920*).

Najlichniesze nuty dotyczą gry na fortepianie. Oferujemy podstawowe szkoly, etiudy, sonaty, dzieła najwybitniejszych klasyków tego instrumentu: F. Chopina, E. Griega, L. van Beethovena, A. Skriabina, C. Debussyego, F. Mendelssohna, a także utwory współczesnych kompozytorów: F. Rybickiego, J. Garścii, T. Paciorkiewicza. Zwolennicy gry na 4 ręce i dwa fortepiany również znajdą coś dla siebie interesującego (melodie z filmów Walta Disneya, W. A. Mozarta, A. Diabelli'ego, A. Majkapara). W związku z dynamicznym rozwojem jazzu i muzyki estradowej na naszej uczelni Czytelnia zakupiła ostatnio nuty ze standardami: O. Petrersona (*Continental, Gravy Waltz*), T. Monka (*Ruby, my dear*), Ch. Parkera (*Ornitology, Confirmation, Anthropolgy*), G. Gershwin, C. Basie'go, ragtime'y S. Joplina oraz muzyką filmową.

Mediateka proponuje również nuty na inne instrumenty: organy (w tym bogata literatura kościelna), keyboard, akordeon (instrument ostatnio zapomniany), gitarę, flet, instrumenty smyczkowe, dęte, perkusyjne i inne. Posiadamy szkoly gry na te instrumenty, podstawową klasykę, najnowsze przeboje, różne formy muzyczne (sonatiny, koncerty, etiudy).

Biblioteka posiada bogatą kolekcję partytur i wyciągów fortepianowych symfonii, koncertów, poematów, oper, baletów, mszy i innych form muzycznych klasycznych twórców, takich jak: R. Wagner (cykl *Pierścień Nibelunga*), R. Strauss (*Salome, Elektra, Kawaler z różą*), W. A. Mozart (*Wesele Figara, Don Giovanni*, koncerty), L. van Beethoven (symfonie), A. Dvorak, G. Gershwin (*Porgy and Bess*), F. Janiewicz, S. Moniuszko czy M. Karłowicz oraz dzieła kompozytorów powojennych, głównie polskich: G. Bacewicz, T. Bairda, T. Blocha, H. M. Góreckiego, W. Kilara, K. Pendereckiego (w tym publikacja z własnoręcznym wpisem Mistrza). Partytury i wyciągi fortepianowe zostały wydane głównie przez oficyny zagraniczne: niemieckie F.C. Peters i A. Furstner, węgierskie Editio Musica, włoskie Ricordi, francuskie Durand & Fils czy rosyjską „Muzyka”. Rodzimą produkcję reprezentuje niemal wyłącznie Polskie Wydawnictwo Muzyczne. Najstarsze wydania mają ponad 100 lat, są to głównie publikacje zagranicznych firm wydawniczych, najczęściej niemieckie i rosyjskie (R. Wagner, W. A. Mozart, M. Rimskij-Korsakov). Partytury i wyciągi są w wersji normalnej oraz małej (specjalizuje się w tym zwłaszcza F.C. Peters).

Obszernie prezentowana jest wokalistyka, zarówno chóralna jak i solowa. Oprócz podstawowych dzieł do nauki śpiewu i słuchu (solfeże) posiadamy utwory począwszy od renesansu poprzez barok (chorały J. S. Bacha, *Muzyka w starym Krakowie*, kantaty), aż po czasy najnowsze (W. Kotoński, B. Schaeffer, T. Moryto, J. Świder). Śpiewniki jednogłosowe, partytury chóralne (różne składy), folklor (głównie europejski), szlagiery polskiej muzyki popularnej lat 70. i 80. ubiegłego wieku (m.in. 10 tomów z piosenkami A. Osieckiej, ballady W. Młynarskiego, *Pieśni i hymny Piwnicy pod Baranami*), a także przeboje światowej muzyki rozrywkowej (M. Jacksona, Queen, L. Cohena, P. Collinsa, evergreeny broadwayowskiej sceny, bestsellery rockowe, jazzowe, country i inne). Pieśni te są z akompaniamentem popularnych instrumentów: gitary, fortepianu lub z linią

melodyczną i akordami. W większości to druki polskich oficyn, z wyjątkiem przebojów światowych publikowanych głównie przez wydawnictwa amerykańskie. Polskie oficyny bowiem nie nadążają za nowościami muzycznymi.

Szczególnie bogata jest europejska muzyka XVIII i XIX wieku oraz muzyka polska ubiegłego stulecia. Najstarsze druki zagraniczne pochodzą z lat 90. XVIII wieku

Ze zbiorów nutowych korzystają głównie studenci i pracownicy Instytutu Muzyki, aczkolwiek dokumenty te są dostępne dla wszystkich miłośników muzyki. Można je wypożyczać do domu lub korzystać na miejscu (jest możliwość skanowania nut i przesłania ich na własny adres mailowy). Niektóre nuty są dostępne w Zielonogórskiej Bibliotece Cyfrowej (zwłaszcza te najstarsze i najcenniejsze).

Drugim ważnym zespołem dokumentów są nagrania dźwiękowe. Dla ich odstuchu Czytelnia Multimediów i Zbiorów Muzycznych przygotowała nowoczesny sprzęt odtwarzający. Płyty winylowe udostępniamy na miejscu, płyty CD są wypożyczane dla celów dydaktycznych i naukowych.

Najlichnieszą ich część - ponad 7 tysięcy - stanowią płyty winylowe. Są to głównie nagrania polskich (Polskie Nagrania, Wifon, Polton, Poljazz) i postkomunistycznych firm fonograficznych: czechosłowacki Supraphon, radziecka Melodija, energdowskie Eterna i Opus (te kraje obecnie już nie istnieją, wytwórnie pozostały), bułgarski Bałkanton czy węgierski Hungaroton. Płyty tych firm stanowią ponad połowę wszystkich posiadanych zbiorów. Ta nadreprezentacja wydawnictw fonograficznych z krajów socjalistycznych to skutek polityki kulturalnej i ekonomicznej państwa w okresie królowania płyty winylowej. Zakupy z tej części Europy były tańsze, natomiast nagrania z zachodniej części naszego kontynentu były drogie i często niezgodne z ideami socjalistycznymi. Na szczęście udało się nabyć także nagrania zachodnich fonografii. Na płytach winylowych znajdujemy nagrania muzyki klasycznej, operowej, ludowej, jazzowej i filmowej.

Miłośnicy kultury PRL-u z lat 1970-1989 znajdują przeboje takich polskich wykonawców jak: Czerwone Gitary, Niebiesko-Czarni, Perfect, M. Umer, U. Sipińska, M. Rodowicz i wielu innych. Posiadamy kolekcje płyt polskiego jazzu z utworami K. Komedy, serię *Polish Jazz* (S. Kulpowicz, Z. Namysłowski, Old Timers, Vistula Band...). Gwiazdami w strefie wpływów sowieckich w latach 70. i 80. byli piosenkarze i bardowie: Karel Gott, Helena Vondrackova, Bułat Okudźawa, Żanna Biczewska, węgierskie kapele Omega i Lokomotiv GT. Wisienką na torcie dla melomanów są nagrania artystów zachodnioeuropejskich i amerykańskich: E. Piaf, J. Hendrixa (box 10 płytowy), The Beatles, Rolling Stones, B. Dylana, L. Cohena, Pink Floyd, Deep Purple, Led Zeppelin.

Muzyka jazzowa i rozrywkowa zajmuje blisko trzecią część fonoteki. Pozostała część to nagrania wybitnych

kompozytorów klasycznych w dobrym i bardzo dobrym wykonaniu. Są utwory instrumentalne i wokalne, opery i musicale, muzyka ludowa i religijna, patriotyczna i przeznaczona dla dzieci. Posiadamy nagrania wszystkie J. S. Bacha, W. A. Mozarta, B. Bartoka, F. Chopina, duży wybór dzieł K. Szymanowskiego, K. Pendereckiego. Mamy również nagrania wypowiedzi wybitnych Polaków (J. Piłsudski, W. Sikorski, Jan Paweł II), dźwięki natury, wiersze czytane przez wybitnych polskich aktorów.

Na płytach analogowych nagrana jest muzyka sprzed 1990 roku, później zaczęły królować płyty CD i DVD. Płyt CD posiadamy ponad 3500. Jest to różnorodna kolekcja - znajdziemy tutaj reedycje z początku XX wieku (*Nagrania na rolkach Welte-Mignon/I. Paderewski - DUX*, nagr. z 1906 r.; *Sergei Rachmaninoff - BMG Music*, nagr. 1920; *The Heifetz Collection/[wyk.] Jascha Heifetz - BMG Music*, nagr. z lat 1917-1920). Posiadamy także najnowsze wydawnictwa płytowe, między innymi najświeższe dokonania jazzowych muzyków, np. *Marcin Wasilewski Trio* czy *Night in Calisia* Włodka Pawlika (nagrana wraz z trębaczem Randy Breckerem). Trio Wasilewskiego zdobyło ostatnio Fryderyka za najlepszy Jazzowy Album Roku, a sam Wasilewski odebrał statuetkę w kategorii Artysta Roku. Album Pawlika jest pierwszą polską płytą, która otrzymała międzynarodową Nagrodę Grammy w kategorii muzyki jazzowej. W naszej ofercie posiadamy muzykę nie tylko dla miłośników „tradycyjnego” jazzu, ale także płyty z pogranicza jazzu i muzyki alternatywnej np. *Skalpel, Jazzospolita* oraz najnowsze dokonania polskich zespołów, które z powodzeniem mieszają style i gatunki muzyczne np. Natalia Przybysz i jej najnowsza płyta *Prąd* (Fryderyk za Album Roku) czy szeroko rozumiany pop-rock prezentujący najwyższy poziom artystyczny, doceniany nie tylko na rodzimej scenie muzycznej, np. Dawid Podsiadło czy Mela Koteluk. Pamiętamy również o dokonaniach zagranicznych twórców (Cassandra Wilson, Diana Krall) oraz o muzyce filmowej zarówno zagranicznej (podwójny album Morricone) jak i polskiej: soundtracki do filmów *Rewers, Ida, Papusza*, czy *Bogowie*. Spośród najnowszej muzyki, tzw. poważnej, wymienimy arie polskiego tenora Piotra Beczały, robiącego światową karierę na deskach nowojorskiego Metropolitan Opera i La Scali w Mediolanie, czy wydany z okazji Roku Witolda Lutosławskiego box 5 CD i 1 DVD zawierający unikalne nagrania archiwalne tegoż kompozytora. Większość wydawców płyt CD to uznane światowe firmy fonograficzne m.in. Deutsche Gramophon, Decca, Brilliant Classics, Naxos, Caliope. Posiadamy wszystkie nagrania J. S. Bacha, L. van Beethovena, W. A. Mozarta, F. Chopina, J. Kaczmarskiego, K. Komedy. Fonoteka obejmuje różne rodzaje muzyki: poważną (instrumentalną i wokalną), rozrywkową, jazz (m.in. komplet „Historia Jazzu” - 24 tomy, najważniejsze standardy jazzowe), sceniczną (m.in. musicale Rodgersa i Hammersteina - box 11 płyt CD) i filmową; od muzyki starożytnej do współczesnej (m.in. nagrania *Warszawskiej Jesieni* od 1978 na płytach winylowych, później kontynuacja na kasetach magnetofonowych i płytach CD).

Do dokumentów dźwiękowych należą **kasety VHS i płyty DVD**. Pierwszy zbiór jest zamknięty (Mediateka posiada sprzęt do ich odtwarzania), obejmuje najwybitniejsze opery światowe wydane przez „Decca” i „Deutsche Gramophon” oraz cykl polskich tańców towarzyskich opublikowanych przez Fundację Kultury Wsi (17 tomów). Kolekcja nagrań muzycznych na DVD jest w trakcie tworzenia.

Na kasetach VHS i płytach DVD znajdują się również filmy dokumentalne, głównie o charakterze edukacyjnym (m.in. seria *Powszechna Wideoteka Edukacyjna*), filmy fabularne i dramaty W. Szekspira w oryginalnej wersji językowej, słowniki językowe, przewodniki wirtualne, encyklopedie.

Osobny zespół tworzą nagrania przekazane z Biblioteki Neofilologicznej. Są one utrwalone na różnych nośnikach: płytach winylowych, kasetach magnetofonowych, taśmach szpulowych, płytach DVD i kasetach VHS. Z dokumentów tych korzystają głównie studenci i wykładowcy filologii obcojęzycznych. Nagrania zawierają słowniki, rozmówki, samouczki, ćwiczenia. Najwięcej jest woluminów z języków: angielskiego, francuskiego, niemieckiego, rosyjskiego, są również dokumenty hiszpańskie, czeskie, arabskie, włoskie. Ze zbiorów można korzystać na miejscu lub wypożyczać na zewnątrz (studenci i pracownicy filologii).

W czytelni znajduje się również **elektroniczna wersja KARTY** (ponad 1300 tytułów). Są to publikacje wydane w schyłkowym okresie PRL-u (koniec lat 70. i następna dekada) w tzw. drugim obiegu. Czytelnikom urodzonym w wolnej Polsce i nie zainteresowanym historią PRL-u należałoby wyjaśnić pojęcie „drugi obieg”. W tym okresie działała cenzura obejmująca wszelkie publikacje, nie dopuszczająca do druku wydawnictw nieprawomyślnych, niezgodnych z oficjalną wykładnią państwowo-pezetperowską. Autorzy niepokorni, prezentujący postawę wrogą wobec reżimu komunistycznego (historycy, pisarze, politycy, socjolodzy) mieli kilka możliwości: wydawać książki w demokracjach zachodnich, prowadzić boje z urzędnikami z ulicy Mysiej (tutaj mieścił Urząd Kontroli Publikacji) bądź wydawać je w kraju w nielegalnym, pozapaństwowym obiegu. Nielegalne wydawnictwa popularnie nazywano „drugim obiegiem”. Wśród autorów spotkamy takie nazwiska jak K. Modzelewski, J. Kuroń, S. Piasecki, J. Popietuszek, Cz. Miłosz i inni, a z zagranicznych głównie pisarze sowieccy m.in. A. Zinowiew, W. Bukowski, N. Mandelsztam oraz książki zachodnio-europejskie o wymowie antykomunistycznej. Z tego typu woluminów można skorzystać na miejscu.

Zakupy z tej części Europy były tańsze, natomiast nagrania z zachodniej części naszego kontynentu były drogie i często niezgodne z ideami socjalistycznymi.

Ostatnią grupę dokumentów stanowią **elektroniczne dodatki do książek** (dodatki do wydawnictw ciągłych gromadzi Dział Wydawnictw Ciągłych i Zasobów Elektronicznych). Status wypożyczenia tych dokumentów jest zgodny z książką, którego stanowi dodatek. Załączniki te przyjmowały różną formę począwszy od dyskiepek komputerowych, poprzez kasety magnetofonowe, a skończywszy na płytach CD i DVD.

W Czytelni Multimediów i Zbiorów Muzycznych znajduje się również stanowisko komputerowe dla osób niewidomych i niedowidzących (programy FS Leader, Dolphin Easy Converter, Dolphin Easy Reader, Widow-Eyes, Program Lupa). Komputer posiada programy umożliwiające tym osobom korzystanie z dorobku naukowego i kulturalnego. Może z nie-

go skorzystać każdy student, także wtedy kiedy potrzebuje jakiś dokument obejrzeć czy odtworzyć (np. wysłuchać wykład na youtube w ramach przygotowania do zajęć), bowiem w Mediatece dźwięki nikomu nie przeszkadzają w nauce.

Posiadamy wysokiej klasy sprzęt umożliwiający odtwarzanie dokumentów, czytelnicy w przyjaznych warunkach mają możliwość zapoznania się z naszymi zbiorami. Płyty CD, filmy, dodatki do książek, elektroniczna wersja KARTY, płyty VHS i DVD są opracowane, a informacje o nich dostępne dla czytelników w OPAC-u. Obecnie trwają prace nad katalogowaniem nut. W przyszłości zostanie opracowana fonoteka winyli, teraz na miejscu znajduje się katalog kartkowy płyt. Pracownicy Czytelni przyjmują wycieczki, organizują lekcje pokazowe dla dzieci i młodzieży, a także współtworzą wystawy. W ostatnim półroczu zaprezentowano wystawę

pt. *Dzień Winyłowej płyty* oraz *Artyści graficy dla muzyki* - wystawa okładek płyt winyłowych najważniejszych polskich grafików (Szaybo, Zagórski, Olbiński i inni), a także galeria plakatów operowych wykonanych przez światowej sławy artystów (Starowieyski, Tomaszewski, Sadowski).

Mediateka rozwija się i zaprasza wszystkich chętnych.

Czytelnia Multimediów i Zbiorów Muzycznych
Biblioteka Uniwersytetu Zielonogórskiego
al. Wojska Polskiego 71, pok. 1.13
Godziny otwarcia:
Poniedziałek - piątek: 8.00-19.00
Sobota: 9.00-17.00
Adresy mailowe:
Mediateka@bu.uz.zgora.pl

SATYSFAKCJA UŻYTKOWNIKÓW BIBLIOTEKI UNIWERSYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO:

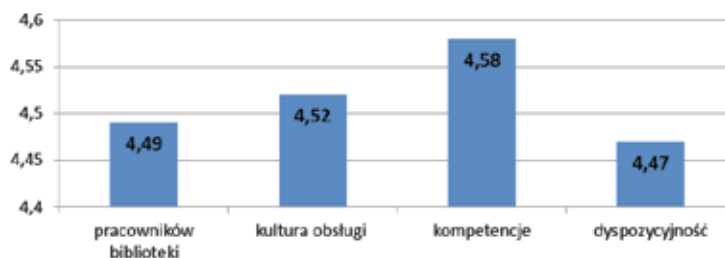
PREZENTACJA WYNIKÓW BADAŃ, CZ. III

Kamil Banaszewski
Katarzyna Bartosiak
Biblioteka Uniwersytecka

Mierzony za pomocą badań ankietowych poziom satysfakcji użytkowników Biblioteki UZ wyznaczony został na podstawie ogólnej oceny biblioteki oraz oceny poszczególnych jej usług. Owa ewaluacja, dokonywana przez użytkowników na pięciostopniowej skali, została poddana analizie i częściowo przedstawiona w poprzednich numerach. Prezentację pozostałych ocen szczegółowych (ocen poszczególnych usług, zasobów i form pracy oferowanych przez BUZ) rozpoczniemy od personelu biblioteki.

Pytanie dotyczące oceny pracowników BUZ dało ankietowanym możliwość oceny globalnej i częściowej (pytania odnoszące się do kultury obsługi, kompetencji oraz dyspozycyjności pracowników biblioteki). Warto podkreślić, że uzyskane noty są wysokie we wszystkich badanych aspektach, bez względu na płeć, status respondenta, wiek czy częstotliwość odwiedzin. Ogólna ocena pracowników BUZ wynosiła 4,49, przy czym najwyższy wynik dotyczył ich kompetencji (4,58) (rys. 1). Biorąc pod uwagę statusy użytkowników biblioteki (rys. 2), widać, że nauczyciele akademicki oraz doktoranci byli tymi grupami, które oceniły pracowników najwyżej, zwłaszcza kulturę obsługi (życzliwość, nastawie-

nie, pomoc) - tutaj „padła” także najwyższa nota uzyskana w ramach całej ankiety - 5,0 - wystawiona przez doktorantów. Kultura obsługi pracowników biblioteki została wysoko oceniona także przez nauczycieli akademickich (4,98). Studenci najwyżej ocenili kompetencje pracowników (4,54).

Rys. 1. Zestawienie średnich ocen dotyczących pracowników BUZ i ich składowych

Źródło: opracowanie własne

Oceny usług informacyjnych, edukacyjnych i kulturalnych, oferowanych przez Bibliotekę UZ, zostały zgrupowane (rys. 3). Średnia ocen dla zadań informacyjnych (informowanie o zbiorach, wyszukiwanie zbiorów i informacji) wyniosła 4,23. Jeśli spojrzymy na dokładniejsze dane (tab. 1), widać, że dominantą, a więc najczęściej wybieraną przez respondentów oceną, była „piątka” (41,25 proc.). Wydarzenia kulturalne organizowane przez bibliotekę (wystawy, festiwale) ankietowani ocenili średnio na 4,04.